

HƏNİFƏ ŞƏBNƏM

SƏNDƏN SONRA

O qədər dağ çəkmişən,
Alışıb yanır sinəm -
İçimdə ağlayıram,
Dodağım qoymur dinəm.

Olubdu hər sözün ox,
Sağalmayan yaram çox;
Ömür bitir, cəzam yox -
Xəyallara sürgünəm.

Gizlin-gizlin sızlayan,
Xəyalını izləyən;
Əgər səni gözləyən
Varsa, o təkcə mənəm.

İçimdə ağlayan səs
Deyir: Almıram nəfəs -
Varlığın oldu qəfəs,
Yoxluğundan üzgünəm.

Saçımda görünən dən
Şəbnəmə deyir hərdən:
– Könül yetimliyindən
Məkansız didərginəm...

MƏNİ OCAQ İSİTMİR

Şüşəydi, sındırmısan,
Könlüm yarası bitmir;
Nəfəsin isidərdi,
Məni ocaq isitmir.

Öz evimdə qonağam,
Yetim qalan uşağam;
Mən eşqimə dustağam,
Cəza müddətim bitmir.

Təzə yuva arama,
Yad telini darama;
Duz səpdiyin yarama
Təbib məlhəmi yetmir.

Bacadan dan sökülür,
Yuxum ərşə çəkilir;
Yalnız boynum bükülür,
Gözümə yuxu getmir.

Hicrana dözmür ürək,
Olubdu yaman kövrək;
Şəbnəmi kür uşaqtək
Şirin layla ovutmur...

GÖZLƏRİNƏ QURBAN

Yatma qəflət yuxusunda,
Oyan, gözlərinə qurban;
Məni süzgün bir baxışla
Duyan gözlərinə qurban.

Baxıram solan üzünə,
Sanki qor dolur gözümə;
Bilirdim səni özümə
Həyan, gözlərinə qurban.

Bir dağınq köç olaram,
Daim köçhaköç olaram -
Getmə, sənsiz heç olaram,
Dayan, gözlərinə qurban.

Səni itirdiyim andan,
Dolanıram yarı canla -
Mən səndən doymamış məndən
Doyan gözlərinə qurban...

SƏN OLMADINMI?

Hər qeylü-qalım,
Dərdim, məlalım,
Çaşqın xəyalım
Sən olmadınmı?

Məst olub axan,
Könlümü yaxan,
Biganə baxan
Sən olmadınmı?

Pərişan halım,
Uğursuz ilim,
Çəkdiyim zülm
Sən olmadınmı?

Qovğalı başım,
Dolaşiq işim,
Sərt gələn qışım
Sən olmadınmı?

Şamsız otağım,
Vaxtsiz qonağım,
Töhmət, qınağım
Sən olmadınmı?

Soyuq ocağım,
Yoxsul bucağım,
Ağlar uşağım
Sən olmadınmı?

Dağınıq huşum,
Ağrılı dişim,
Axan göz yaşım
Sən olmadınmı?

Yıxılan taxtım,
Selində axdım;
Kəm olan baxtım
Sən olmadınmı?

Odsuz yandıran,
Ürək sındıran,
Küsüb dindirən
Sən olmadınmı?

Qəddimi əyən,
Xətrimə dəyən,
Şəbnəmə qıyan
Yorulmadınmı?

AY BÜLBÜL

Yenə səsin düşüb bağa
Açılmamış dan, ay bülbül.
Dönmüsən yetim uşağa,
Susmursan bir an, ay bülbül.

Yandırırısan, bu nə sədi,
Nələndimi, ya həvədi?
Öz dərdim özümə bədi,
Salma nahaq qan, ay bülbül.

Dərd əlindən divanəyəm,
Sanma sənə biganəyəm;
Oda düşmüş pərvanəyəm,
Yanıram pünhan, ay bülbül.

Qırov tutub saçımda dən,
Adət olub gözümdə nəm;
İncidilən könlümü sən
Eləmə viran, ay bülbül.

Ağrım-acım məni sökür,
Atıram da, aparmır Kür;
Aç sinəmi, gözünlə gör,
Yaram verir qan, ay bülbül.

Dərdi dərmansız xəstəyəm,
Daim qulağı səsdəyəm;
Qardaşsız son nəfəsdəyəm,
Verəmmirəm can, ay bülbül.

Bağçaya yenə yaz gələr,
Çəmən çiçək açıb gülər;
Ürəyindən qəmi silər,
Bəs neyləyim mən, ay bülbül.

Şah budaqda oturarsan,
Yenə də cəh-cəh vurarsan;
Təzədən yuva qurarsan,
Olarsan bir xan, ay bülbül.

En budaqdan, həmdəm olaq,
Bir-birinə meyil salaq;
Mən xəstəyə sən göz qulaq
Ol, halıma yan, ay bülbül.

Çölün, çəməninin tacısız,
Şəbnəmə ağlar bacısız;
Gəz dolan ağrı-acısız
Tap gözəl məkan, ay bülbül...

A DAĞ ÇƏKƏN

Yüz əlli il ömür yaşa,
Allah səni öldürməsin;
Nə dərdinə dərman olsun.
Nə üzünü güldürməsin -
A dağ çəkən...

Dərdin boğazından açsın,
Ağzında dilin dolaşsın,
Geçə köynəyin alışınsın,
Oduunu su söndürməsin -
A dağ çəkən...

Necə girdin günahıma,
Eləcə də yan ahıma;
Yalvarıram Allahıma:
– Dərd- azarın soldurmasın -
A dağ çəkən...

Qəm-qəhərə bürünəsən,
Gözü nəmli görünəsən;
İlan kimi sürünəsən,
Kimsə səni qaldırmasın -
A dağ çəkən...

Canından çəkəsən çilə,
Ahın-nalən gəlsin dilə;
Canın odda elə yansın,
Gördüyünə şükür elə -
A dağ çəkən...

Başın özünə qarışsın,
Varlığını unudasın;
Ayılında görəsən ki,
Dərdin dəniz, sən adasan -
A dağ çəkən...

Arzuların dəysin daşa,
Ümidlərin çıxsın boşa;
Var-dövlətin olsun, amma
Mən yaşayan ömrü yaşa -
A dağ çəkən...

Səni fələk dərdə salsın,
Yarını əllindən alsın;
Şəbnəm kimi gözün yolda,
Əllərin qoynunda qalsın -
A dağ çəkən....

YOXDU

Arzular sonsuzdu, ömür azalır,
Demək, dinclik alın yazımda yoxdu -
Ətəyimi ağır-acı buraxmır,
Ağrısına daha dözümlü də yoxdu.

Qardaş getdi, dağı ürəyimdədi,
Ağrısı hələ göz bəbəyimdədi -
Fələyin qəm yükü kürəyimdədi,
Daşyacaq gücü dizimdə yoxdu.

Kasıb oldum, doğru sözüm ox oldu,
Düz sözümə irad tutan çox oldu;
Dünyada niyyətim elə tox oldu,
Malında, pulunda gözüm də yoxdu.

Bilmirəm Yaradan mənə kəm baxdı?
Ya mənim Tanrıdan təmənnam çoxdu?
Mənim nazım, qəmzəm göyəmi çıxdı?
Gəzib tapammıram, özümdə yoxdu.

Şəbnəməm, qəlbimə axan göz yaşım
Aparsın, bir yolluq kürə qarışım -
Göl məzarım olsun, səma başdaşım,
Görsünlər torpaqda izim də yoxdu...

GƏLİNCİK

Desələr: Həyatdan nə istəyin var?
Qaçardım gəlincik götürmək üçün;
Dərdimi qatardım oyunaqlara,
Evcik oynayanda itirmək üçün.

Erkən durub ovxalardım gözümü,
Tez qaçardım yumamış əl-üzümü;
Silərdim həyatdan ölüm sözünü,
Atardım dəryaya batırmaq üçün.

Böyüməzdim, uşaq kimi qalardım,
Nə ayrılıq, nə qəm-qüssə bilərdim;
Özüm üçün bircə nənni dilərdim,
Bala gəlinciyi yatırmaq üçün.

Gəlinciyə Şəbnəm ana olardım,
Oxşayardım, şirin layla çalardım;
Yuxulayıb yanındaca qalardım,
Yenidən səhəri gətirmək üçün...